

дира на войската предложилъ на каймакамина, щомъ се оттеглятъ турцитѣ, войската да запаля града и да се впусне на грабежъ. Каймакамина не останалъ съгласенъ и командира не се рѣшилъ. Обаче, като преминавала войската презъ нощта изъ чаршията, той допусналъ да чупятъ вратитѣ и кепенцитѣ на дюгенитѣ и вървешкомъ да грабятъ каквото могатъ да носятъ съ себе. По примѣра на войската впуснали се и башибозуцитѣ, та много нѣщо ограбили. Всякой единъ билъ претоваренъ съ стока. Чупеннето на вратитѣ и кепенцитѣ по цѣлий градъ се чувало, нъ никой отъ българетѣ не се рѣшавалъ да излѣзе на вѣнъ и да види какво се върши.

Сутренъта всичко било тихо и мирно. Никакъвъ гласъ, шумъ и тропотъ не се чувало. Нито единъ турчинъ изъ улицитѣ не се мѣркалъ. Нъ и отъ гражданитѣ никой не знаилъ за избѣгването на турцитѣ, освѣнъ Кара-Иванъ комуто каймакамина съобщилъ още вечеръта. Сжщо и свящ. Никола Димитровъ се извѣстилъ сутренъта отъ единъ свой приятель турчинъ когото съзрѣлъ на улицата отъ прозореца на кжщата си. Священника отишелъ и намѣрилъ нѣкои скрити по таванитѣ граждани, явилъ имъ за избѣгването на турцитѣ, впуснали се къмъ склада, въоржжили се добръ и заловили крайщата на града.

Мнозина отъ турцитѣ оставили сѣмействата си вѣнъ отъ града и повърнали се за плячка. Нъ българетѣ като заловили позиция, одного убили, нѣколцина черкези ранили, които помислили че руситѣ сж влезли въ града, избѣгнали и вече не се видѣли.

На 16-й въ ч. около 10 пр. пл. руситѣ пристигнали въ града и съ неописана радостъ посрещнати отъ населението. Слѣдъ малко пристигналъ князь Дондуковъ Корсаковъ, и въ църквата отслужили молебенъ. Свящ. Н. Димитровъ исечелъ: „Нинѣ отпущаеши раба твоего Владико“ „Очи мои видѣста спасение“ и казалъ че руский царь е Мойсей испратенъ да избави българския народъ Най-послѣ извикалъ: „Да живѣе руский царь, да живѣе храбрата руска войска“. Князь Дондуковъ останалъ трогнатъ отъ това привѣтствие.

Башибозуцитѣ убили около града Чобанъ Стояна отъ с. Муратли, койго дохаждалъ съ дщера си въ града. Убили сжщо Тодора и Димитра Иванови абаджии които пристигали отъ Кемеялари.